Dosarul nr.1r-401/25 Judecătoria Criuleni (sediul Central)
1-25014885-02-1r-11042025 Judecător Motricală Alexandru

D E C I Z I E
În numele Legii

06 octombrie 2025 mun. Chişinău

Colegiul penal al Curţii de Apel Centru
Având în componenţa sa:
Preşedintele completului judecătorul Ion Bulhac
Judecători Natalia Mămăligă și Vitalie Pîslariuc

a examinat în ordine de recurs, fără participarea părților, recursul declarat de procurorul delegat în Procuratura Criuleni, Draguțan Liviu, declarat împotriva sentinţei Judecătoriei Criuleni (sediul Central) din 21 martie 2025, în cauza penală, de învinuire a inculpatului:

Scurtu Ion **, născut la *****,*** IDNP *****originar si domiciliat în s.*****, r-nul Criuleni, cu studii medii, căsătorit, neangajat în cîmpul muncii, anterior condamnat, antecedentele penale stinse, moldovean, cetăţean al Republicii Moldova; -

în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (1) lit. a) din Codul penal - după indicii „violență în familie, adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru de familie, manifestată prin maltratare, soldată cu vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății”.

Termenii de examinare a cauzei:
În procedura instanței de fond din 05.02.2025-21.03.2025;
În procedura instanței de recurs din 11.04.2025-06.10.2025.
Procedura de înștiințare a părților a fost executată.

Asupra recursului declarat, în baza materialelor din dosar şi a argumentelor prezentate, Colegiul penal, -

C O N S T A T Ă:

Soluția și argumentele instanței de fond

1. Scurtu Ion ***** a fost pus sub învinuire în temeiul art. 201[1] alin. (1) lit. a) din Codul penal.

2. În prima instanță cauza a fost judecată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

3. Prin sentința Judecătoriei Criuleni (sediul Central) din 21 martie 2025, s-a hotărât:

*Se recunoaşte vinovată Scurtu Ion ***** de comiterea infracţiunii prevăzută de art.201[1] alin.(1) lit.a) Cod penal şi se condamnă pentru fapta săvîrşită, stabilindu-i pedeapsa de 110 (o sută zece) ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii.*

*Se explică lui Scurtu Ion *****, că potrivit art.67 alin.(3) Cod penal, în caz de eschivare cu rea-voinţă de la executarea muncii neremunerată în folosul comunităţii, aceasta se înlocuieşte cu închisoare, calculîndu-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii.*

*Se aplică în privinţa inculpatului Scurtu Ion ***** măsura preventivă obligarea de a nu părăsi ţara pînă cînd sentinţa va deveni definitivă.*

*Se încasează din contul inculpatului Scurtu Ion ***** (IDNP *****) în beneficiul statului suma de* 320 (trei sute douăzeci) lei *cu titlu de cheltuieli de judecată.*

După intrarea sentinţei în vigoare, corpul delict care se păstrează în camera de păstrare a corpurilor delicte a IP Criuleni: un cuţit cu dimensiunea de 28 cm, urmează a fi nimicit.

4. Pentru a pronunța sentința în cauză, instanța de fond a constatat că, Scurtu Ion *****, la 03 septembrie 2024, aproximativ la ora 19:00 min., acţionând cu intenţie directă şi urmărind scopul aplicării violenţei fizice în familie, aflîndu-se în ogradă gospodăriei comune, amplasată în sat. *****, r-nul Criuleni, a iniţiat un conflict cu soţia sa Scurtu Efrosenia *****, a.n. *****, în cadrul căreia i-a aplicat o lovitură cu un cuţit în regiunea braţului stâng, cauzîndu-i conform raportorului de expertiză judiciară nr.202402D1998 din 12 decembrie 2024, plagă tăiată pe partea laterală a braţului stîng, care a putut fi produsă în rezultatul acţiunii traumatice a unui obiect tăietor, condiţionează o dereglare a sănătăţii de scurtă durată şi în baza acestui criteriu se califică ca vătămare uşoară a integrităţii corporale sau a sănătăţii

5. Astfel, prin acţiunile sale intenţionate, Scurtu Ion ***** a săvârşit infracţiunea prevăzută de 201[1] alin. (1) lit. a) din Codul penal, după indicii „*violență în familie, adică*

acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru de familie, manifestată prin maltratare, soldată cu vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății".

Solicitările recurentului

6. Nefiind de acord cu sentința în cauză, procurorul delegat în Procuratura Criuleni, Dragușan Liviu, a declarat recurs*,* în partea individualizării pedepsei, prin care solicită casarea sentinței Judecătoriei Criuleni (sediul Central) din 21 martie 2025 și trimiterea cauzei spre rejudecare, argumentând că hotărârea instanței de fond este ilegală și nejustificat de blândă, fiind pronunțată cu încălcarea limitelor legale ale pedepsei prevăzute de Codul penal.

7. Indică partea acuzării, că lui Scurtu Ion ***** i s-a stabilit o pedeapsă de 110 ore muncă neremunerată în folosul comunității, deși conform art. 80^1 alin. (1) Cod penal, după reducerea cu o pătrime a limitelor, sancțiunea legală urma să fie între 112,5 și 135 ore, în raport cu prevederile art. 201^1 alin. (1) lit. a) Cod penal.

8. Totodată, susține că pedeapsa stabilită este prea blândă pentru a-și atinge scopul prevăzut de art. 61 alin. (2) Cod penal, respectiv restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni. Conform art. 75 alin. (1) Cod penal, pedeapsa trebuie să fie echitabilă și proporțională cu gravitatea faptei, circumstanțele cauzei și influența asupra reeducării vinovatului, iar instanța nu a respectat acest cadru, individualizând pedeapsa în afara limitelor legale.

9. În aceste condiții, se invocă existența unei erori de drept, în sensul art. 444 alin. (1) pct. 9) Cod procedură penală, întrucât pedeapsa a fost aplicată în alte limite decât cele prevăzute de lege. Prin urmare, acuzatorul de stat solicită admiterea recursului, casarea sentinței din 21 martie 2025 a Judecătoriei Criuleni, sediul Central, și rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin stabilirea pedepsei în conformitate cu art. 80^1 alin. (1) Cod penal, respectiv între 112,5 și 135 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

Procedura de examinare și notificare.

10. În conformitate cu art. 364^1 alin. (10) din Codul de procedură penală, sentința adoptată în condițiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale și măsura de pedeapsă stabilită.

11. Conform art. 437 alin. (1) Codul de procedură penală, pot fi atacate cu recurs: 1^4) sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

12. Conform art. 446 Cod de procedură penală, după parvenirea recursului, se

îndeplinesc următoarele acte procedurale preparatorii: 1) se desemnează un judecător pentru a pregăti cauza spre judecare; 2) cauza se numeşte spre judecare cu înmînarea copiilor de pe recurs părţilor interesate.

13. Conform art. 447 Cod de procedură penală (1) Recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezenţa părţilor la proces. (2) Instanţa de recurs fixează data examinării şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinţei. (3) Dacă consideră cauza de un interes deosebit pentru jurisprudenţă, precum şi la cererea motivată a părţilor, instanţa de recurs poate dispune, printr-o încheiere motivată, stabilirea şedinţei de judecată cu citarea părţilor pentru participare la proces.

14. Participanții la proces au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună referințe.

15. Respectiv, ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziţiei generale din art. 447 alin. (1) Cod de procedură penală, a procedat la examinarea cauzei fără prezența părților, cu cuminicarea părților și acordarea dreptului de a depune referințe.

Aprecierea instanței de recurs,

Colegiul penal cercetând materialele cauzei penale în raport cu argumentele invocate în cererile de recurs, ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de procurorul delegat în Procuratura Criuleni, Draguțan Liviu cu casarea parțială a sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 21 martie 2025, în latura penală, cu privire la individualizarea pedepsei, și trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de fond, din următoarele considerente.

16. Instanța de recurs notează că temeiurile pentru recursul împotriva hotărârilor judecătorești pentru care nu este prevăzută calea de atac apelul sunt stabilite exhaustiv conform art. 444 Codul de procedură penală și urmăresc scopul reparării erorilor de drept comise de instanțele de fond.

17. În conformitate cu art. 364^1 alin. (10) din Codul de procedură penală, sentința adoptată în condițiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale și măsura de pedeapsă stabilită.

18. Conform art. 441 Cod de procedură penală, (1) Instanţa de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declaraţia de recurs şi numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces. (2) Instanţa de recurs examinează cauza în limitele temeiurilor prevăzute în art. 444, însă ea este obligată ca, în afara temeiurilor invocate şi cererilor formulate de recurent, să examineze întreaga cauză sub toate

aspectele, dar fără a agrava situaţia părţii în favoarea căreia s-a declarat recurs.
19. Conform art. 448 din Codul de procedură penală, judecând recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.
20. Potrivit art. 449 alin. (2) din Codul de procedură penală, (1) Judecînd recursul, instanţa adoptă una din următoarele decizii: 2) admite recursul, casînd hotărîrea, parţial sau integral, şi ia una din următoarele soluţii: a) dispune achitarea persoanei sau încetarea procesului penal în cazurile prevăzute de prezentul cod; b) rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri, dacă prin aceasta nu se agravează situaţia inculpatului; c) dispune rejudecarea cauzei de către instanţa de fond dacă este necesară administrarea de probe suplimentare; d) dispune rejudecarea cauzei de către instanţa de fond în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanţa de recurs.

21. La caz, în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul, asistat de apărătorul său, a declarat că îi sunt cunoscute probele administrate în cadrul urmăririi penale, a recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunii care îi este incriminată conform rechizitoriului şi nu dorește administrarea altor probe.
22. În acest sens inculpatul, în conformitate cu art. 364^1 alin. (1) din Codul de procedură penală, a depus cerere prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale.
23. Prima instanță a acceptat cererea inculpatului și a dispus judecarea cauzei penale în baza probelor administrate la faza de urmărire penală în temeiul art. 364^1 Cod de procedură penală.
24. iind audiat potrivit regulilor de audiere a martorului în instanța de fond, inculpatul Bounegru Ion a recunoscut vina, acceptând totalmente probele prezentate de procuror și a făcut declarații, prin expunerea factologică ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu.
25. Colegiul penal constată că opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate nu a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, fapt ce condiționează concluzia că instanța de recurs nu este în drept a reține o altă situație de fapt, decât cea reținută în rechizitoriu.
26. Astfel, instanța de recurs conchide că, cumulul de probe cercetate dovedesc vinovăția inculpatului, iar temei pentru a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-a constatat, acestea fiind obținute cu respectarea normelor de procedură penală şi în

ansamblu coroborează între ele, confirmând pe deplin vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate.

27. Analizând probele administrate de instanța de fond și evaluându-le sub aspectul relevanței, utilității și veridicității, precum și a coroborării acestora, în concordanță cu cerințele prevăzute la art. 101 Cod de procedură penală, Colegiul penal consideră că, instanța de fond a stabilit corect faptul că inculpatul Scurtu Ion ***** a comis infracțiunea prevăzută de art. 201^1 alin. (1) lit. a) din Codul penal, după indicii „*violență în familie, adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru de familie, manifestată prin maltratare, soldată cu vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății*”.

28. Argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință referitor la recunoașterea vinovăției inculpatului, pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în Cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 par. 1 din Convenție, deși obligația instanței să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea un proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supusă atenției sale.

29. În acest context nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de recurs fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare. Cumulul de probe cercetate dovedesc vinovăția inculpatului, iar temei pentru a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu sa constatat, acestea fiind obținute cu respectarea normelor de procedură penală şi în ansamblu coroborează între ele, confirmând pe deplin vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate.

30. În speță, părțile nu pun la îndoială veridicitatea circumstanțelor de fapt constatate și a probatoriului administrat, fiind de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de fond, cu încadrarea juridică a acțiunilor și vinovăția inculpatului, sentința fiind contestată doar în partea individualizării pedepsei. Totodată careva temeiuri de a interveni din oficiu, care să ducă la casare sentinței, în partea stării de fapt, încadrării juridice și vinovăției inculpatului, nu se identifică.

31. Potrivit argumentelor formulate în recursul declarat de procuror, acuzarea contestă sentința instanței de fond în partea ce se referă la individualizarea pedepsei penale stabilită inculpatului, considerând-o ca fiind eronat aplicată.

32. În acest context, urmează a fi luat în considerație, că potrivit art. 7 alin. (1) Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de gravitatea și caracterul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care pot atenua sau agrava răspunderea penală.

33. Conform art. 61 Cod penal, (1) Pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvîrşit infracţiuni, cauzînd anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. (2) Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni atît din partea condamnaţilor, cît şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

34. Conform art. 75 Cod penal, (1) Persoanei recunoscute vinovate de săvîrşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvîrşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia. (2) În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracţiunea săvîrşită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepţional şi se aplică atunci cînd gravitatea infracţiunii şi personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă şi nu şi-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvîrşirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blîndă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepţional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanţa de judecată. (3) Pentru săvîrşirea unei infracţiuni uşoare sau mai puţin grave, pedeapsa se aplică minorului numai dacă se apreciază că luarea măsurii cu caracter educativ nu este suficientă pentru corectarea minrului.

35. Colegiul penal atrage atenția asupra faptului, că judecarea cauzei în instanța de fond cu privire la învinuirea inculpatului Scurtu Ion de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 201^1 alin. (1) lit. a) din Codul penal, a fost efectuat pe baza probelor administrate la etapa urmăririi penale, considerent din care, cauzei îi devin incidente prevederile art. 80^1 din Codul penal.

36. Potrivit art. 80^1 din Codul penal, (1) În cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul

pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare. (2) În cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu pentru infracțiunile prevăzute la art. 181^1–182, 239–240, 242^1, 242^2, 256, art. 264 alin. (2), (4), (6), art. 264^1, 324–335^1, 370 și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime doar a limitei *****e de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

37. Instanța de recurs, examinând cauza în limitele motivelor de recurs invocate, constată că sentința instanței de fond este afectată de o eroare de drept în aplicarea limitelor de pedeapsă, prin prisma prevederilor art. 80^1 din Codul penal.

38. Instanța de fond, deși a reținut îndeplinirea condițiilor pentru aplicarea art. 80^1 din Codul penal, a stabilit eronată noile limite de pedeapsă.

39. La acest capitol instanța de recurs reține că, infracțiunea prevăzută de art. 201^1 al. (1) Cod penal, se *pedepseşte cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 150 la 180 de ore sau cu închisoare de pînă la 4 ani.*

40. *La caz,* urmare aplicării reglementate de norma art. 80^1 din Codul penal, și reducerii cu o pătrime a limitelor de pedeapsă, instanța de fond a reținut limitele noi de la 100 la 120 de ore muncă neremunerată în folosul comunității. Astfel, limitele de pedeapsă fiind redusă cu o treime.

41. Or, reducând cu o pătrime limitele de pedeapsă cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 150 la 180 de ore, noile limite de pedeapsă cu muncă neremunerată în folosul comunităţii constituie de la 112,5 la 135 ore.

42. Această eroare de drept afectează legalitatea hotărârii în ceea ce privește stabilirea limitelor în care urmează a se individualiza pedeapsa.

43. Reieșind din faptul că eroare admisă de către instanța de fond nu poate fi reparate de către instanța de recurs, Colegiul Penal va remite cauza dată la o nouă reexaminare în instanța de fond. Or, potrivit prevederilor art. 449 al. (1) pct. 2) instanța de recurs nu poate înrăutăți situaţia inculpatului.

44. Instanța de fond, la rejudecarea cauza, urmează să țină cont de limitele pedepsei și să aplice corect regimul reducerii pedepsei conform art. 80^1 alin. (1) Cod penal.

45. În consecință, constatând existența acestei erori de drept și imposibilitatea înlăturării în instanța de recurs Colegiul penal ajunge la concluzia că, sentința urmează să fie casată parțial în latura penală, și anume în partea individualizării pedepsei, iar cauza urmează a fi remisă spre rejudecare instanței de fond.

46. În conformitate cu prevederile art. 437 alin. (1), ar. 448 și art. 449 alin. (2) din Codul de procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E:

Admite recursul declarat de procurorul delegat în Procuratura Criuleni, Dragușan Liviu.

Casează, parțial în latura penală, sentința Judecătoriei Criuleni (sediul Central) din 21 martie 2025, și anume în partea individualizării pedepsei, și dispune în această parte rejudecarea cauzei de către instanța de fond, în alt complet de judecată.

În rest, dispozițiile sentinței Judecătoriei Criuleni (sediul Central) din 21 martie 2025, se mențin.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător Ion Bulhac

Judecător Natalia Mămăligă

Judecător Vitalie Pîslariuc